

TILLADELSE TIL RÅSTOFUDVINDING – IKKE KLAGEBERETTIGET

Klagerne var ikke parter i spørgsmålet om etableringen af en overkørsel fra en nyanlagt privat fællesvej til en offentlig vej.

I har i e-mail af 29. september 2011 kommenteret vores udkast til afgørelse og har i den forbindelse oplyst, at I tillige klager på vegne af jeres nabo, J C A, der er ejer af ejendommen, T vej 636. Herudover har I oplyst, at I fortsat opfatter jer som klageberettigede, og at I ønsker en klagevejledning, hvis Vejdirektoratets udkast til afgørelse bliver fastholdt.

I relation til jeres klage på vegne af J C A har vi modtaget en klage fra sidstnævnte med dennes e-mail af 30. september 2011. Vi vil besvare hans klage i særskilt brev¹.

Vores afgørelse

Jeres oplysninger i e-mail af 29. september 2011 giver os ikke anledning til at revurdere vores udkast til afgørelse. Vi afviser derfor at tage stilling til jeres klage med følgende begrundelse:

Vi kan ikke tage stilling til klagen, da I ikke er klageberettigede i forhold til kommunens afgørelse om tilladelse til en overkørsel i henhold til vejlovens² § 70, stk. 1. Dette gælder også i forhold til kommunens godkendelse af den nye private fællesvej i henhold til privatvejslovens³ § 14, stk. 1.

I er heller ikke klageberettigede i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt der bør ske en trafiksikkerhedsrevision af den nye private fællesvejs overkørsel til den offentlige vej, T vej.

I er endelig ikke parter, herunder klageberettigede, i spørgsmålet om, hvem der må køre på den private fællesvej, T vej, mellem landevejen og udvindingsområdet.

Hertil kommer, at vi ikke kan tage stilling til forhold efter anden lovgivning eller til privatretlige forhold, ex. til spørgsmålet om støj og eventuel erstatning i den forbindelse.

Jeres klagepunkter

I skriver bl.a., at:

- det i råstofindvindingsstilladelsen ikke er præciseret, at den eksisterende private fællesvej, T vej, herunder dens overkørsel til den offentlige vej, T vej, ikke må benyttes af indehaveren af tilladelsen til råstofindvinding
- den nye adgangsvej til den offentlige vej, T vej, ikke er blevet trafiksikkerhedsrevideret, og at overkørslen fra forbindelsesvejen til T vej i øvrigt bør flyttes længere væk fra kurven på T vej (dvs. længere væk fra landsbyen)
- der med forbindelsesvejens placering langs skellet til ejendommen, T vej 636, sker en unødigt støjbelastning og –påvirkning af denne ejendom, herunder havearealet.

Baggrund

¹ Den modtagne klage er oprettet med sagsnr.: 11/15623.

² Lov om offentlige veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 893 af 9. september 2009.

³ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008.

T vej er en eksisterende privat fællesvej i det åbne land, der fører op til ejendommen, T vej 638, som I er ejere af. Vejen bliver derfor administreret efter reglerne i privatvejslovens afsnit I, II og IV (om private fællesveje på landet), jf. privatvejslovens § 13, stk. 3.

Den private fællesvej har overkørsel til den offentlige landevej, T vej, der er en kommunevej (rute xx) og som forbinder F med Ø.

Overkørslen fra den private fællesvej til T vej ligger mellem de to ejendomme, T vej 636 og 640, i landbyen.

Kommunen har i januar 2009 modtaget ansøgning fra A O G om tilladelse til råstofindvinding på matr. nr. 12 r, 13 e og 13 g, der er en del af en ubebygget landbrugsejendom nord for landsbyen. Ansøgningen omfatter tilladelse til indvinding af grus og sten i en 4-årig periode.

Kommunen har den 23. december 2010 meddelt ansøger tilladelse til råstofindvinding og har samtidig meddelt tilladelse til etablering af en forbindelsesvej fra indvindingsområdet til den offentlige vej, T vej samt tilladelse til en overkørsel fra forbindelsesvejen til T vej.

Forbindelsesvejen skal etableres på matr. nr. 16 o smst., dvs. langs østskellet til matr. nr. 13 s smst., T vej 636. Vejen får status af privat fællesvej, og kommunen har i råstofindvindingsstilladelsen godkendt henholdsvis udlæg og anlæg af vejen gennem en række vilkår⁴.

Selvom den eksisterende private fællesvej, T vej, løber langs vestskellet på matr. nr. 13 e – hvor der skal udvindes grus og sten – så omfatter indvindingsområdet ikke den private fællesvej, jf. kortbilag herom.

Vejlovens regler

En grundejer skal have vejbestyrelsens⁵ tilladelse for at etablere en overkørsel til en offentlig vej. Det følger af vejlovens § 70, stk. 1.

En overkørsel er en adgang til offentlig vej for kørende færdsel fra en ejendom, som grænser til vejen, eller fra en privat fællesvej. Det følger af vejlovens § 68, stk. 1.

Privatvejslovens bestemmelser

Nye private fællesveje må ikke udlægges, anlægges eller tages i brug, før vejudlægget er godkendt af vejmyndigheden⁶. Dette fremgår af privatvejslovens § 14, stk. 1.

Godkendelse af vejudlæg efter stk. 1 meddeles, såfremt udlægget sker på en måde, der er forsvarlig i færdselsmæssig og teknisk henseende. Dette fremgår af privatvejslovens § 14, stk. 3.

Hvad Vejdirektoratet kan tage stilling til

Vi kan afgøre, om kommunen har truffet en lovlig afgørelse efter vejlovgivningen, i dette tilfælde vejloven og privatvejsloven. Dette fremgår af vejlovens § 4, stk. 1, samt privatvejslovens § 7, stk. 1. Men vi kan ikke tage stilling til kommunens skøn (vurderinger) inden for lovens rammer.

⁴ Jf. vilkår nr. 129-132.

⁵ Kommunen er vejbestyrelse, jf. vejlovens § 2, stk. 5 og 6.

⁶ Kommunen er vejmyndighed, jf. privatvejslovens § 6.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt vejlovens og privatvejslovens regler, men vi kan ikke afgøre, om afgørelsen er rimelig eller hensigtsmæssig.

Vi kan også tage stilling til, om kommunen har overholdt forvaltningslovens⁷ bestemmelser samt de almindelige forvaltningsretlige regler i forbindelse med sin afgørelse. Men vi kan ikke tage stilling til, om kommunen har iagttaget god forvaltningsskik.

Vi kan heller ikke tage stilling til forhold, der er omfattet af anden lovgivning eller til privatretlige forhold, ex. spørgsmål om støj og eventuel erstatning i den forbindelse.

For at vi kan tage stilling til en klage, er det en forudsætning, at den, der klager over en kommunes afgørelse, er klageberettiget.

At være klageberettiget

For at være klageberettiget kræves det, at den pågældende har en væsentlig, individuel og direkte interesse i sagens afgørelse og udfald.

At interessen skal være individuel gør, at en person i almindelighed ikke kan klage over afgørelser, der retter sig i mod en større personkreds, som f.eks. samtlige trafikanter på en offentlig vej.

At interessen skal være direkte gør, at der normalt skal være et vist direkte forhold mellem klager og afgørelsen. En afledet interesse er således ikke tilstrækkelig.

Vores vurdering

Etablering af vej på matr. nr. 16 o

Det er kommunen, der i henhold til privatvejslovens § 14, stk. 1, vurderer (skønner), om den skal give tilladelse til udlæg af den private fællesvej over matr. nr. 16 o.

Kommunen skal efter bestemmelsen i lovens § 14, stk. 3, ved sin godkendelse af vejudlægget påse, at udlægget er forsvarligt i færdselsmæssig og teknisk henseende.

Og det trafikfaglige skøn, som kommunen udøver i den forbindelse, kan vi ikke tage stilling til, jf. ovenfor.

Etablering af en overkørsel til T vej

Det er ligeledes kommunen, der i henhold til vejlovens § 70, stk. 1, vurderer (skønner), om den skal give tilladelse til etablering af den ønskede overkørsel.

Ved denne vurdering skal kommunen tage almene, offentligretlige hensyn, først og fremmest hensynet til trafikken på vejen og vejtekniske hensyn.

Vi har noteret os, at kommunen har godkendt en overkørsel ud fra en lang række vilkår⁸ i råstofindvindingstilladelsen.

Hvorvidt der i den forbindelse skal ske en trafiksikkerhedsrevision af overkørslen mv., må bero på kommunens eget skøn – som vejbestyrelse for T vej – og det skøn kan vi ikke tage stilling til.

⁷ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007.

⁸ Jf. vilkår nr. 114-128.

Vi har i den forbindelse noteret os kommunens oplysninger i brev af 17. marts 2011, om at kommunen *har* foretaget en vejteknisk vurdering af trafiksikkerheden ved overkørslen.

Spørgsmålet om I er klageberettigede

Som sagen foreligger oplyst, mener vi ikke, at I har den tilstrækkelige individuelle og direkte interesse i sagen om etablering af den private fællesvej henholdsvis den nye overkørsel til at kunne anses som klageberettigede.

I den konkrete sag vil det efter vores opfattelse være modtageren af tilladelsen – dvs. A O G – der har den fornødne individuelle og direkte interesse i sagen.

Herudover vil det være ejeren af det vejareal, der bliver berørt af tilladelsen, der har den fornødne individuelle og direkte interesse i sagen, dvs. ejeren af matr. nr. 16 o.

Der er efter vores opfattelse heller ikke andre forhold, der taler for at anse jer for klageberettigede i sagen om tilladelse til etablering af den private fællesvej samt den nye overkørsel.

Og i relation til spørgsmålet om, hvem der har ret til at køre på den eksisterende private fællesvej mellem landevejen og råstofvindingsområdet, dvs. på matr. nr. 47 e og 12 a smst., er det et spørgsmål, der umiddelbart alene vedrører vejejeren af disse arealer.

Da I ikke er ejere af disse arealer, kan I dermed ikke anses for parter, herunder klageberettigede, i spørgsmålet om, hvem der har ret til at køre på denne del af vejen.

Jeres oplysninger i e-mail af 29. september 2011 ændrer ikke på ovenstående opfattelse. Og det heller ikke, selvom I oplyser, at I ikke kan acceptere, at I ikke skulle være klageberettigede.

Vores afgørelse

Vi kan ikke tage stilling til klagen, da I ikke er klageberettigede i forhold til kommunens afgørelse om tilladelse til en overkørsel i henhold til vejlovens § 70, stk. 1. Dette gælder også i forhold til kommunens godkendelse af den nye private fællesvej i henhold til privatvejslovens § 14, stk. 1.

I er heller ikke klageberettigede i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt der bør ske en trafiksikkerhedsrevision af den nye private fællesvejs overkørsel til den offentlige vej, T vej.

I er endelig ikke parter, herunder klageberettigede, i spørgsmålet om, hvem der må køre på den private fællesvej, T vej, mellem landevejen og udvindingsområdet.

Råstofloven⁹

Som nævnt ovenfor kan vi ikke tage stilling til forhold, der er omfattet af anden lovgivning.

Råstofloven bliver administreret af Miljøministeriet, Naturstyrelsen, og spørgsmål om fortolkning af denne lovs bestemmelser må rettes dertil.

Støj

Vejlovgivningen, herunder vejloven og privatvejsloven, indeholder ingen regler om decibelgrænser, dvs. hvor meget en vej må støje. Lovgivningen indeholder heller ikke bestemmelser, som regulerer vibrationer, herunder størrelsen af disse, fra vej til de omkringliggende ejendomme.

⁹ Jf. lovbekendtgørelse nr. 950 af 24. september 2009 om råstoffer (med senere ændringer).

Hvor meget en grundejer må tåle af støj og vibrationer fra en nærliggende vej, er et naboretligt spørgsmål mellem den pågældende grundejer og ejeren af den pågældende vej og/eller de vejberettigede til vejen.

Hvis der er tale om støjgener fra en offentlig vej, vil det være et naboretligt spørgsmål mellem den pågældende grundejer og vejbestyrelsen for den offentlige vej, dvs. kommunen, jf. vejlovens § 2, stk. 5 og 6. I den forbindelse vedlægger vi kopi af vores afgørelse af 10. august 2010.

Ved fortsat uenighed mellem parterne hører spørgsmålet om støj, og eventuel erstatning i den forbindelse, under domstolene. Vi kan derfor ikke tage stilling til dette spørgsmål.

Klagevejledning

Vejdirektoratets afgørelse er endelig og kan ikke ankes til anden administrativ myndighed (transportministeren). Dette fremgår af henlæggelsesbekendtgørelsens¹⁰ § 7, stk. 2.

Spørgsmålet om, hvorvidt kommunen har iagttaget god forvaltningsskik, kan vi ikke tage stilling til, jf. ovenfor.

Dette spørgsmål vil i stedet kunne rejses overfor Folketingets Ombudsmand, jf. ombudsmandslovens¹¹ §§ 7 og 13.

¹⁰ Bekendtgørelse nr. 756 af 22. juli 2005 om opgaver og beføjelser i Vejdirektoratet.

¹¹ Lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand (med senere ændringer).

